

Καλῶς τὸν Μποῦτο
μὲ νέο κνοῦτο.

Καλῶς τὸν καὶ καλῶς τὸν τὸν Μποῦτο τὸν λεβέντη...
αὐτὸς ποτὲ δὲν παιζει καθὼς δ Κοσσονάκος.
αὐτὸς θά κόψῃ τόσων ἀντάμηδων τὸ γλέντι,
καὶ θὰ τοὺς δεῖξῃ πόσα ἀπίδια βάζει δ σάκκος.
Καλῶς τὸν καὶ καλῶς τὸν τὸν νέο Ἀστυνόμο,
ποῦ μὲ τὴν ἄφιξή του εἰς ὅλους φέρνει τρόμο.

Κάμετε τὸ σταυρό σας, ω ἔμποροι μεγάλοι,
κι' ἡ ξύγκικαίς σας πήχαις ἀς γίνουνε κομμάτια,
προτοῦ αὐταῖς νὰ σπάσουν 'στὴ ράχη σας καὶ πάλι
καὶ τόσων ἀσμάτων ἀνοίξουνε τὰ μάτια.
Οὗτε μισὸ νὰ λείψῃ ἀπὸ τῆς πήχαις ροῦπι,
γιατὶ δ Μποῦτος πάλι θὰ σᾶς γενῆ κουνοῦπι.

Τρέμετε, γαλατάδες, καὶ ὅλο σας τὸ γάλα
θὰ δῆτε μιὰ ήμέρᾳ 'στοὺς δρόμους νὰ κυνθῇ,
μέσα 'στὰ χαραντά σας δὲν θ' ἀπομείνῃ στάλα,
κι' οὔτε ζημία τόσῃ θ' ἀποζημωθῇ.
Τρέμετε, κοταράδες καὶ σεῖς οἱ λωταρτζῆδες,
καὶ πᾶνε πλὰ οἱ λῶτοι καὶ τόσαις σας ἐλπίδες.

Τρέμετε σεῖς μεγάλοι-μικροί παρακεντέδες!...
ἀς πεταχτοῦνε ὅλα τὰ κάλπικα μὲ μιά,
ἡ κάλπικαις παλάντζαις, ἡ κάλπικαις μονέδαις,
τὰ βρωμισμένα ψάρια, τὰ ξύγκικα ψωμιά.
Τρέμετε, λωποδύται, κι' ἀμακατζῆδες ὅλοι,
κι' εὐθὺς 'στὴν Ἀλεξάνδρα νὰ πάτε η 'στὴν Πόλι.

Τρέμετε, μπυραρίαις καὶ σεῖς ἡ μπυραδόραις,
οὗτ' ἔνας 'στὰ τραπέζαι δὲν θὰ οεμβάζῃ κούκος,
μὲ τῆς γλυκαῖς κουβένταις δὲν θὰ περνοῦν ἡ ὥραις,
κι' οἱ ἔρωτες θὰ λείψουν τῆς προσφιλοῦς Τραπέζας.

Καὶ οὔτε πλὰ θ' ἀκοῦμε τῶν ποτηριῶν τὸν κρότον,
καὶ φόνους καὶ πολέμους χάριν θεομῶν ἐρώτων.

Μὰ κλείσετε τῆς πόρταις καὶ σεῖς χαρτοπαικτεῖα,
θὰ λείψῃ κι' ἡ πασσέτα κι' αὐτὸς δ μπακαράς,
κι' οὔτε κανεὶς θὰ κάνῃ σὲ σᾶς ὅλονυκτία,
γιὰ νὰ μὴν ἀπομένῃ 'στὴν τσέπη του παρᾶς.
Τρέμετε, θιασῶται τῆς τράπουλας καὶ πάλι,
κι' δ Ρήγας μὲ τὴν Ντάμα νεκρώσιμον ἀς ψάλη.

'Ω τάγματα κλητήρων καὶ στίφη Ἀστυνόμων,
φωνάζετε τὸ Χαῖρε 'στὴν τέσση τεμπελῆ...
ἀς μὴ σᾶς πέρνη νύπνος ἀνάμεσα τῶν δρόμων,
κι' ἀρχίζει ἀπὸ τώρα τρεχάλα καὶ δουλειά.
Καλῶς τὸν καὶ καλῶς τὸν τὸν Περικλῆ τὸν Μποῦτο
μὲ δύναμι, μὲ θάρρος, μὲ βούρδουλι καὶ κνοῦτο.

Μία ὑποψηφιότης,
λαϊκή καὶ πατριωτική.

'Εκτίθεται ως βουλευτὴς λοιπόν κι' δ Οίκονόμου,
δ ἀνθρωπος δ ἀληθής τῶν λαϊκῶν δνείρων,
κι' ἐγὼ γιὰ ὑποψήφιο τὸν συνιστῶ δικό μου,
ἄνευ ἐλπίδος, κύριοι, φετούνας καὶ ταλλήρων.

Καὶ ὅλιγαις ποικιλίαις,
μ' ἔλλους λόγους ἀγγελίαις.

Εἰς τὸ Κρεωπωλεῖον τῶν ἀδελφῶν Δούρος Φηνίη,
ποῦ εἰς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τὸν δρόμον κείται,
πηγαίνετε τροχάδην ὅσοι δὲν εἰσθε μποῦφοι
βιδέλο καὶ ἀρνάκι γλυκύτατο νὰ βρήτε.

'Οποιος γιὰ μαῦρο εἰμπορεῖ χαβιάρι νὰ ξοδεύῃ,
χαβιάρι ποῦ τὸν μουστερῆ φωνάζει καὶ γυρεύει,
'στοῦ Θανάτου ούλον τὸ λαμπρὸν θάβη παντοπωλεῖον,
ποῦ κείται 'στὸ βασιλικὸν ἔκει Φωτογραφεῖον.

Εἰς τοῦ Ιωάννου Τσαμητὸν οἰνοπωλεῖον,
'στοῦ Κατσίμπαλη δπίσω τὸ κομψὸν πιλοπωλεῖον,
καλεῖ δλους τοὺς μπεκρῆδες φετούνατο θαυμαστό,
καὶ εἰς τοὺς ὑποψηφίους βουλευτὰς τὸ συνιστῶ.

Εἰς τὸ ἀθάνατο κρασὶ φιχθῆτε τοῦ Παύλου δη,
ποῦ δύναμιν καὶ δρεξιν καὶ φαντασίαν δίδει.

Καταχωρίζομεν κι' ἡμεῖς τὰς κάτω Ἀγγελίας
τοῦ Μώμου τοῦ Σατυρικοῦ ως είδος ποικιλίας.

Περὶ τιμῆς, πωλήσεως,
έριδων, πριτσιλίσεως.

'Εγὼ δ Μώμος δ Πατρεὺς εἰς τοὺς Ρωμηοὺς γνωρίζω
τῶν σατυρῶν τὴν ἔκδοσιν, κι' αὐτὰ διασαλπίζω:
'Αντὶ ἔξήκοντα λεπτῶν 'στοὺς δρόμους θὰ πωλοῦνται,
κι' ἐπὶ πιστώσει εἰς Ρωμηὸν οὐδένα χορηγοῦνται.
'Οσοι φιλόμουσοι μὲ αὐτὰς ποθοῦν νὰ ξεφαντώσουν,
ἐν τρίδραχμον τῶν πρόδημος ἀς σπεύσουν νὰ πληρώσουν.
'Αν θὰ εἰσπράξω χρήματα, ἀν ἔχω καὶ ὑγεία,
ἀκόμη ἀλλὰ τέσσαρα θὰ λάβωσι βιβλία.
κι' ὅλιγα σημειώματα 'στὸ τέλος θ' ἀπαντήσουν,
ὅπως χωρία δύσληπτα εὐκόλως ἐννοήσουν.
'Αν δέ τινες κατακρατοῦν ως τώρα Ἀγγελίας,
ἀς μοῦ τὰς στείλουν πάραντα χωρὶς ἀντιλογίας.

Πρός τινας συνδρομητάς,
ἴσως κακοπληρωτάς.

'Αμα τῇ λήψει, Κύριοι, τοῦ πρώτου φυλλαδίου,
ἄνευ ἐνστάσεων ψευδῶν, ἔριδων, μαρτυρίου,
τὸ τρίδραχμον πληρώσατε, ἀν δὲν ἐπιτυμήτε
ν ἀνοίξωμεν λογαριασμούς καὶ νὰ πριτσιλισθῆτε
Λοιπὸν μὴ μὲ θυμώσετε.. 'Ακούεις... Τώρα δημος
σᾶς χαιρετίζω...

'Ο Πατρεὺς σατυρογράφος
Μώμος.